Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

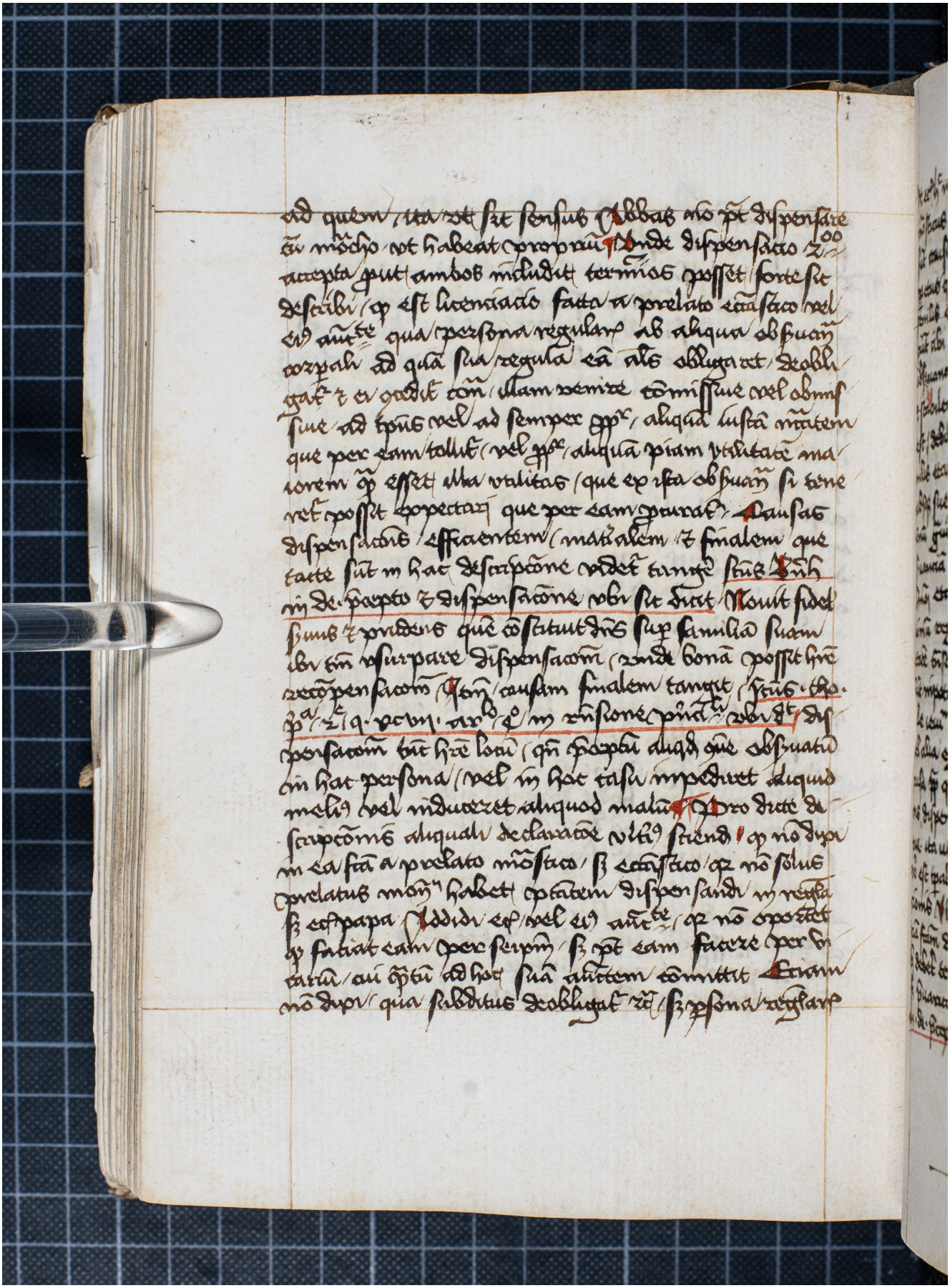

ad quem / ita vt sit sensus / Abbas nō pt dispensare
cū mōcho vt habeat proprū / Unde dispensatio
accepta quū ambos includit termios posset / forte sic
dicerēt / q̄ est licentiatio facta a prelato cōuētico vel
ei auctē qua persona regularis ab aliqua obseruan
cia / ad quā sua regula eā alis obligaret / deobli
gat ē ei / quod cōm illam remittē cōmittē vel obmis
sue / ad tpus vel ad semper ppr / aliqua iusta mātem
que per eam tollit / vel ppr / aliqua piam vtilitatē ma
iorem q̄ esset illa vtilitas / que ex ista obseruan si tene
ret possit expectari / que per eam parcat / Causas
dispensacōis / efficientem / materialem / ē finalem / que
tacte sūt in hac descripcōne videt tangere sūt Dūh
in de papa ē dispensacōne / vbi sic dicit / Monit fidel
ium ē prudens / quē cōstituit dōs sup familiā suam
vbi cū vsurpare dispensacōm / vnde bona possit hic
recōpensacōm / Ista causam finalem tangit / sūt. tho.
2a 2e q. 89. ar. 4. c. in cōclusione pōnit / vbi dicit / Dis
pensacōm tūc hic locū / qn propter aliquid quē obseruatio
cōm hac persona / vel in hac casu impediret aliquid
melius vel induceret aliquod malū / Pro dicte de
scripcōnis aliquali declaratē vltiū sciendū / q̄ nō dispe
n ea fāa a prelato mōstico / sz cōuētico / qz nō solus
prelatus mōn habet potestatem dispensandi in regula
sz et papa / Addidi eq̄ / vel ei auctē / qz nō oportet
q̄ faciat eam per seipm / sz pt eam facere per de
putatū / cui ptū ad hoc sua auctē cōmittit / Etiam
nō dico / quia subditus deobligat ē / sz persona regularis